

ZOMERKAMP SLOVENIË 2018

KAMPKRANT

door keet kleur a.k.a. Bo i.s.m. de directeur a.k.a. Jos
...en niet die luie doch gezellige andere explorers en leidings :p

Explorerkamp sLOVEnië

Na een aantal mooie zomerkampacties, waarbij het auto's wassen toch nog een erg groot succes bleek (wie wast er nou op een zaterdagmiddag een tesla met een schuursponsje?!), hadden we ons zomerkampbudget rond voor onze zomerkampse droombestemming Slovenië. Ruige bergen, watervallen, kloven, meren, beren, kastelen, grotten, unesco steden, zeg maar alles wat padvindende nodig hebben voor een geslaagd zomerkamp! We waren met 15: Niels, Daan, Isaac, Jan, Nathan, Erik, Stijn, Bo, Mette, Borre, Jos, Stefan, John, Armando en Floris. Dat paste precies in twee mooie bussen. Hiermee waren we volledig vrij om te gaan en staan waar we willen en dat hebben de explorers geweten! Het aangekondigde programma in het kampboekje hebben we natuurlijk op dag twee al op de schop gegooit: ons basiskamp had die dag te maken met een depressie. Hieronder een samenvatting als je de nasty details niet wil weten van onze avonturen. Voor die details moet je toch echt heel de kampkrant lezen!

Zaterdag 14 juli: reis naar Radovljica, Slovenië. We vertrekken vroeg, althans wanneer de directeur uit zijn bed is en na lange rit met avondeten in Oostenrijk kwamen we rond 23:00u aan op ons basiskamp aka trekersveld aka levenloze camping aka vriendjes maken met de burens door 100x de autodeur open en dicht te doen.

Zondag 15 juli: dikke depressie, van het weer dan, dus we smijten direct ons programma in de war. Floris haalt ons over en we gaan de WK-finale kijken in het mooiste stadje van Istrië, Kroatië: Rovinj. Dat werd potverdikkie een waanzinnig mooie blijde dag! Beetje zwemmen en kl*ten in de Adriatische zee, terrasje of wedstrijdje kijken, nog een terrasje in de waanzinnige avondzon met uitzicht richting Venetië en daarna hamburgertjes bakken op het strand. Lekker man!

Maandag 16 juli: Ljubljana de hoofdstad van Slovenië bleek wel een aardig stadje. Leuk kasteeltje, t*kke end omhoog lopen maar dat was oefenen voor de hike. Oja, geinig drievoudig bruggetje en prima terrassen en winkels. We gingen een beetje op tijd weer terug naar de camping om met het lekkere weer het dikke zwembad in te plonzen!

Dinsdag 17 juli: weetjewat? We stapten weer in de auto, want we gingen een grotje en slotje checken vandaag. Buiten was het warm, binnen in de grot zo)(koud. Spannend was het wel voor sommigen op de boot, in de grot, met een lichtshow! Daarna racete we door naar de Predjama burcht. Dat bleek best wel een aardig kasteeltje.. Voor het eerst op een explorerkamp heb ik ruim de helft van de explorers en leiding met grote interesse heel de audiotour zien afluisteren! Floris wilde graag gedropt worden en dan zijn we de beroerste niet! Toedeledookie Floris, Armando, Isaac, Daan en Niels! Lekker lopen te lopen van Bled terug naar de campig.

Woensdag 18 juli: de dikke vette Vintgar kloof staat op het programma net als de Savica waterval, rondje rond het meer van Bled, uitzicht vanaf de burcht, toeristen spotten enz. Zwemspullen mee, want in het meer van Bohinj gingen we zwemmen. Deze childag hadden we ff nodig. Bled hebben we niet meer gezien, het programma liep hopeloos uit. Daarom de foto hiernaast, mooi hé?! De waterval viel wat tegen maar de kloof was echt dik en vet! 's Avonds hebben we gebarbeknoeid.

Donderdag 19 juli: onder leiding van de chef en directeur die hun mountaineer insigne hebben, gingen we de Julische Alpen van Nationaal Park Triglav bedwingen. Dat ging dus al bovenaan de lift fout want we hadden de verkeerde lift. Natuurlijk hadden we van dit heuveltjesgebied geen wandelkaart dus binnen 10min hadden we een nieuwe bergtocht naar een andere berghut uitgestippeld. Easy de peasy, nouja, bijna dan. Het werd voor iedereen een dag bikkelen maar met mooie vergezichten en aan het einde een hemels bed en avondmaal.

Vrijdag 20 juli: we zouden een makkelijke route teruglopen, maarja, nieuwe bestemming, niks makkelijke route.. Wel weer een vette route met aan het einde een stoeltjeslift om de beentjes even te kunnen strekken. Daarna via de supermarkt richting International Scout Centre Zellhof in Oostenrijk op de grens met Duitsland. Van de vrijheid blijheid in Slovenië naar de kampfregels in Duitsland...

Zaterdag 21 juli: na een flink stuk rijden -in tegenovergestelde richting van honderden kilometers file- waren we na ruim 3500km weer netjes op tijd en veilig thuis in 010!

Zomerkamp

o 2018 Slovenië

zaterdag 14 juli: gaan met die banaan!

Geschreven door: Bo

KKK van de dag: Jos, omdat hij zich had verslapen voor zijn laatste zomerkamp!

Op zaterdag vertrokken we takkuh vroeg om f*cking hell 6 uur, Jos was te laat #nominatie! Toen iedereen er eindelijk was en alle spullen waren ingeladen vertrokken we, het was een lange reis dus we zaten takkuh lang in de auto. Onderweg zijn we een aantal keer gestopt voor wat koffie en om onze blaas te legen, €0,70 voor een toiletbezoek: pure afzetterij! Na onze pauze stapten we weer in onze Pussy-magnet en Bang Bus en zaten weer takkuh lang in de auto.

We hadden even een pauze in Oostenrijk waar we wat worsten naar binnen schoven, maar wel Bokworsten, geen Knakworsten want 'size does matter'! Toen zijn we doorgereden naar de grens waar we allemaal flink in de stress schoten met een door Floris bedachten paspoortcontrole die vervolgens niet aan de orde was #nominatie! Eenmaal over de grens zaten we weer takkuh lang in de auto en kwamen we na 16 lange uren eindelijk aan op de camping in Radovljica. We hebben in het donker vlug onze tenten opgezet en hadden nog wat versnaperingen. Daarna hebben we in een democratische stemronden besloten dat Floris onze lieve KKK kreeg en kropen we niet veel later allemaal onze tent in om de binnenkant van onze oogleden te bekijken.

P.S.

Dit stuk had door Floris geschreven moeten worden maar die weigerde dus dit stuk is uiteindelijk geschreven door Bo met aardig wat creatieve woordkeuzes van John..

zondag 15 juli: Kroatië we love you!

Geschreven door: Bo

KKK van de dag: Floris, omdat hij de grensovergang naar Slovenië tot een onnodige stressbende maakte!

Op zondag ochtend konden we allemaal een beetje uitslapen en lekker rustig genieten van de koude douches op de camping. Alleen de eerste hadden geluk, volgende keer toch maar vroeger opstaan... Na het ontbijt werd de afwas gedaan en de twee partytenten opgezet, ook moesten onze tenten 10 meter verplaats worden, dus zo gezegd zo gedaan. Ondertussen was het flink gaan regenen en onze plannen voor de dag werden hierdoor veranderd.

Deze verandering betekende dat we een dagje naar Kroatië zouden gaan om daar van het lekkere weer te gaan genieten en voor de voetbalfans onder ons was er de mogelijkheid om live de WK-finale te bekijken. Na dat alle zwembroeken, bikini's, badpakken en boratstrings waren ingepakt stapten we in onze busjes en gingen op weg. Na een flink aantal haarspeldbochten en flink aantal uurtjes kwamen we eindelijk aan op onze eindbestemming: een klein strandje dat bij het gezellig stadje Rovinj hoorde. Het was daar flink warm en de zon scheen volop, dus snel hebben we onze handdoekjes uitgelegd en zwemkleding aangetrokken om vervolgens een verfrissende duik te nemen in de zee. Na een stuk door het flink zoute water te hebben gezwommen was er een plateau waar je op kon om even uit te puffen en genieten van de zon. Maar natuurlijk is rust, water en explorers geen goede combinatie dus al snel werden we stuk voor stuk door onze "lieve" leiding het water ingegooid. Na flink wat geduw en getrek lag 90% van de explorers in het water en werd het ook al weer tijd om terug te gaan naar het strand. We moesten ons vlug omkleden als we het begin van de voetbal wedstrijd wilden zien dus dat is wat we deden. Zeker enkele leidings schoten enorm in de stress met het idee ook maar een minuutje van de wedstrijd te missen. Onderweg was er nog wel even tijd voor een ijsje, maar voordat we wisten bevonden we ons al in een menigte voetbalfans. Daar splitste de groep op in tweeën, een deel ging door de mensenmassa heen op zoek naar een groot scherm waarop de wedstrijd te volgen was en het andere deel besloot goed gebruik te maken van de vele terrasjes die Rovinj ons bood. Na afloop van de wedstrijd ontmoette we elkaar weer bij het hoogste punt van de stad, hier hebben we met z'n allen nog wat gedronken op een terrasje om hierna met z'n alle gezamenlijk weer terug te lopen naar het strandje waar ons avontuur begonnen was, hier zouden we ook gaan eten. Terwijl sommige van ons druk bezig waren met het verzorgen van een fatsoenlijke maaltijd besloot een ander deel nog even te genieten van het snel afkoelende water. Nadat we omringt door musketen onze hamburgers naar binnen hebben geschrokt zijn we weer in onze busje gestapt om de lange rit terug naar het kamp terrein te maken. Daar aangekomen was het al laat dus kroop vrijwel iedereen direct z'n slaapzak weer in.

maandag 16 juli: ultimate belgisch verstoppertje

Geschreven door: Bo

KKK van de dag: weer Floris omdat hij zich nog steeds niet aan de regels houdt!!

Op maandag begon de dag met een belofte op lekker weer en een lekker ontbijtje met havermout en muesli. Vandaag zou de autorit een stuk korter zijn, we gingen namelijk de hoofdstad van Slovenië bezoeken, het prachtige Ljubljana. Hier aangekomen was het even zoeken naar parkeer plekken en daarna weer zoeken naar elkaar. Maar op het plein kwamen we elkaar tegen waarna onze dag in de hoofdstad dan echt kon beginnen. We werden rondgeleid door onze eigen persoonlijke stadsgids Jos. Hij vertelden ons over de bijzondere brug en interessante architectuur en in zijn woorden hadden we een kleine voorbereiding op de hike toen we een fikse heuvel op moesten klimmen op onze gympen. Boven aan de heuvel kwamen vele van ons erachter dat hun conditie een stuk slechter was dan gedacht en we moesten dan allemaal ook echt even op adem komen. Toen we allemaal weer waren bijgekomen kwamen we achter de echte reden van onze klim, een groepsfoto... Daar doen we het dus allemaal voor?! Toen er een stuk of 20 foto's waren gemaakt klommen we weer naar beneden en dit koste ons allemaal een stuk minder energie. Als typische explorers zijn we met z'n alle voor de deur van de Spar gaan zitten terwijl er lunch voor ons werd gehaald. Buiten hebben we z'n alle zitten genieten van broodjes met worst en kaas en nadat iedereen een fles water had gekregen gingen we allemaal onze eigen weg om rond te kijken in dit pittoreske stadje. We spraken om 4 uur weer af onder de sprinklers en gingen vervolgens weer terug naar het kampterrein.

Op het kampterrein konden we nog even genieten van het zwembad, dit was ook het moment waarop Armando dacht dat het een goed idee was om met 2 pakjes sigaretten en een aansteker in het zwembad te springen. Na een half uurtje waterpret moesten we helaas het zwembad alweer verlaten want de lokale jeugd had zwemles. Na een goed gekookt avondmaal besloten we het plaatselijke Radovljica onveilig te maken met een potje Belgische verstoppertje. De chef ging zich verstoppen en zijn nieuwe talent is hiermee wel ontdekt. Een ruim half uur lang heeft hij in het volle zicht gelegen waarna hij door 2 mensen is gevonden een kwartier later werd hij door wat meer mensen opgemerkt, maar na een potje van een uur besloten we er maar een einde aan te breien en weer terug te gaan naar onze camping.

dinsdag 17 juli: grotjes & slotjes

Geschreven door: Bo

KKK van de dag: weer Floris omdat hij zich nog steeds niet aan de regels houdt...

Op dinsdag hadden we een heuse grot (helaas geen genotsgrot) in het vooruitzicht. Iedereen begon de dag goed en na wat dubio over het temperatuurverschil binnen en buiten de grot had iedereen eindelijk besloten wat ze moesten dragen (vooral de dames hadden hier moeite mee). Na een fikse autorit kwamen we dan eindelijk aan bij de grot. Hier hebben we buiten voor de grot met z'n alle onze lupaattjes opgegeten en omgekleed om de grot te betreden. Ook kregen we allemaal nog een paar fashionable kaplaarzen aan en flink felle zaklampen. Nadat de gids ons had gewaarschuwd dat we niet in elkaars ogen moesten schrijven deden we allemaal onze best dit niet meer te doen, maar ja ongelukjes gebeuren weleens. In de grot vertelden onze gids over de opbouw van het grottenstelsel en welke dieren hier geleefd hadden en wat er allemaal te zien was in de grot. Aan het einde van het pad kwamen we bij een meer waar we met een bootje verder zouden gaan. Dit tot groot plezier van een aantal van ons die totaal niet bang zijn voor water. Na zo'n 10 minuten in de boot en flink wat aantal grapjes van de gids die net echt gewaardeerd werden hadden we dan eindelijk weer vaste grond onder onze voeten. En we begonnen onze weg naar buiten weer. Eenmaal uit de grot werden we verwelkomt door een warm lucht van buiten (nee dit keer niet de darmflora van onze lieve leiding). Nadat we onze laarzen weer hadden ingeleverd gingen we verder naar het kasteel in de rots. Bij de Predjamaburcht kregen we een audio-guide en konden rustig op ons gemak het kasteel en de rots erachter bewonderen. Nadat Nathan de wapenwetgeving overtreden heeft met zijn aankoop gingen we nog even snel naar de supermarkt en werd er weer een top maal in elkaar gezet.

Na het avondeten besloten we opzoek te gaan naar een plek waar we een kampvuur konden maken, wat onze lieve explo's + leiding die voor het eerst mee gingen op kamp niet wisten is dat hen een dropping te wachten stond. De rest reed verder op zoek naar een goede vuurplek maar we kwamen al snel tot de conclusie dat er geen goed hout was en we besloten terug te keren naar het kampterrein. Dit was makkelijker gezegd dan gedaan want onze Chef en John moesten eerst onze busjes achteruit een steile weg op manoeuvreren op een paar cm afstand van de afgrond. Eenmaal terug op het kampterrein pakte we onze stoeltjes en wat snacks en verkaste naar de parkeerplaats om geen overlast te veroorzaken. Hier hebben we met z'n alle nog even rustig gezeten en met de helft van de groep democratisch besloten dat Daan de KKK kreeg vanwege een kwijtgeraakte bal en gezien het feit dat Floris zich toch niet aan de regels ging houden. Toen de rest weer terug keerden van de dropping besloten de meeste zich klaar te gaan maken voor hun nachtrust en andere bleven nog even zitten om gezellig te praten. Uiteindelijk gingen om 3 uur ook de laatste naar bed.

raadplaat, hint: R

woensdag 18 juli: Savica, Bohinj & Vintgar

Geschreven door: Bo

KKK van de dag: Daan omdat hij de bal had kwijtgemaakt!

De stilte voor de storm of in dit geval de rustdag voor de hike. Iedereen ontwaakte weer fris en fruitig en nadat degene van ons die om persoonlijke hygiëne geven lekker gedouchte hadden schoven we met z'n alle aan bij het ontbijt. Tijdens het ontbijt werden we vermaakt met het komische verhaal over hoe Jos het verkeerde busje in was gestapt en het hem ook nog eens gelukt was op koffie over de stoelen heen te gooien (langleve scoutinggroepen met hetzelfde busje, een elektrische autosleutel en een goed gevoel voor humor)! Nadat iedereen lekker gegeten had en al onze troep weer was opgeruimd pakte we onze tassen in vertrokken we naar de Savica waterval, een prachtige toeristische trekpleister. Na een korte autorit kochten we onze kaartjes en bedwongen we 400 traptreden om ons bovenaan door een mensenmassa heen te wurmen, na deze 2 uitdagingen werden we beloont met een prachtige waterval van ruim 70m hoog. Groepsfoto's en selfies werden gemaakt en ook werd er flink wat water gedronken na wat mentale voorbereiding gingen we weer naar beneden. Een stuk sneller en makkelijker en uithijgen was dan ook niet aan de orde. Onderweg werden her en der nog wat mensen vermoord. Jaja: we deden ook nog het moordspel!

We reden een stukje verder naar het scoutscentrum waar we in eerste instantie overnacht zouden hebben en gingen daar op zoek naar een goede spot langs het water. Nadat we eindelijk een plekje hadden gevonden dook iedereen snel de bosjes in om kleren uit te trekken en zwemspullen aan. Sommige van ons hadden wat minder schaamte en besloten gewoon om midden op het strandje iedereen hun prachtige derrières te laten zien. Onze handdoekjes werden uitgelegd op de kiezels en langzaam waanden sommige zich in het ijskoude water. Nadat sommige van ons er erg snel achter kwamen dat het water toch best diep was werden onze vertrouwde toekan, flamingo en half leeggelopen donut erbij gehaald en het relaxen kon beginnen. Voor sommige betekende dit liggen op de harde kiezels, andere dreven onbezorgd in het water en een aantal fanatiekelingen zwommen naar de overkant van het meer. Alles was vredig en wel tot de leiding ook besloot om het water maar eens in te gaan. Gelukkig keerde rond lunchtijd de rust weer terug en kon iedereen op z'n gemak aan z'n warme boterhammetjes knagen. John kwam op het geniale idee om te kijken of een fatboy zou blijven drijven en Niels kwam op het nog genialere idee om alle lucht uit de fatboy te laten lopen. We hebben hierna nog een aantal uurtjes in de zon gelegen en gezwommen en doken toen de bosjes weer in om ons om te kleden naar ons dagelijkse kloffie.

We stapte weer in onze busje en gingen naar een andere toeristen spot, de Vintgar kloof. Het was hier prachtig met de einde middag zon en heerlijk koel tussen de rotsen en hebben dan ook in alle rust van een prachtige wandeling genoten, op het eindpunt aangekomen werden we allemaal getrakteerd op een ijsje van onze lieve Floris en na deze verkoelende snack gingen we langzaam aan weer terug. Die avond gingen we bbq-en dus inkopen werden gedaan. Worst, speklappen, hamburgers en weet ik veel wat voor een vlees nog meer werd gekocht. Vitaminen zijn ook erg belangrijk dus we hadden natuurlijk ook een salade. Terug op de camping werden de voorbereidingen getroffen en uiteindelijk is iedereen van deze relaxte maaltijd gaan genieten. Met de hike in het vooruitzicht werden na het avondeten tassen al ingepakt en spullen klaargelegd. We ruimden de boel op zodat we de volgende ochtend vroeg konden vertrekken en na het douchen waren de explorers voor het eerst verstandig en besloot iedereen om heel slim lekker vroeg hun slaapzak in te kruipen.

donderdag 19 juli: hiken tot je neervalt deel 1

Geschreven door: Jos

KKK van de dag: Jos omdat hij de afgelopen jaren een chronisch tekort aan affectie heeft getoond voor de KKK

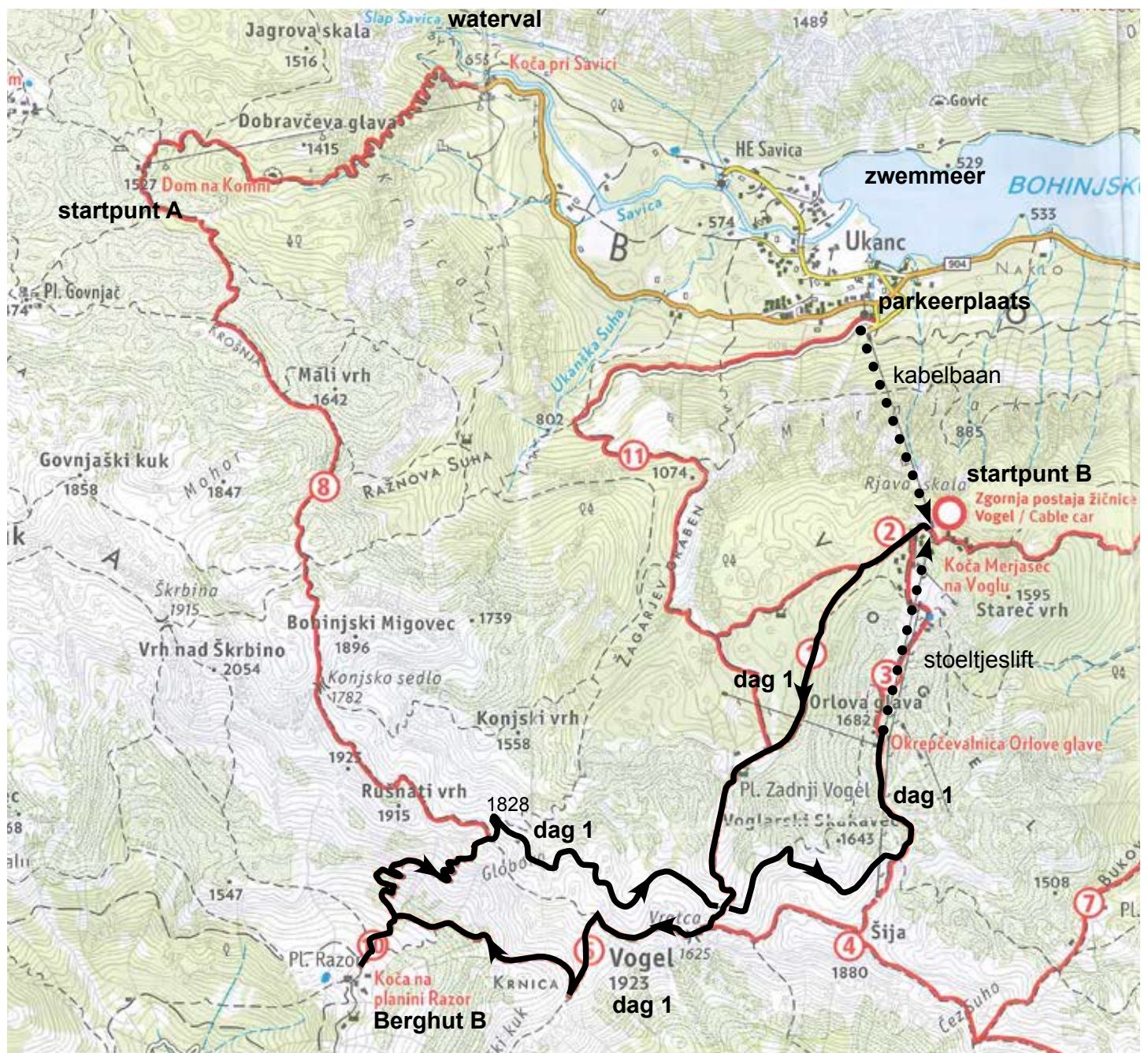
Na ons dagje chillen bij het meer van Bohinj was het deze vroege ochtend tijd om afscheid te nemen van onze festivalcamping in Radavjica. Eerst moest er nog los eindje worden opgelost maar de klike bracht uitkomst... We braken de bende van ellende snel af om bij de Leidl ons ontbijt te bestellen en op het terras a.k.a. de parkeerplaats alles te verorberen of als lupa in te pakken voor de hike. Vandaag stond dus de hike in de Julische Alpen op het programma. Avonden van turen op de wandelkaarten in de zomerkampvoorbereiding leken ons te gaan brengen in berghut A. Dat dit eindelijk berghut B werd, tsja: de leiding houdt gewoon erg van improviseren...

We gingen dus op pad, maar eerst moesten enkele explorers en leidings hun grootste angst overwinnen: we gingen met 80+1 man in een kabelbaan een kleine kilometer omhoog. Van 650m naar 1595m. En steil dattie was! Omdat we hutjemutje in de cabine stonden, konden we gelukkig/helaas niet veel van het prachtige landschap zien. Bovenop de berg wel: het was een schitterende, heldere en zonnige dag. De bergruggen van het nationale park Triglav blonken voor ons in het zonnetje als 'puur nature' skyline. Het leven was prachtig, iedereen was bijgekomen van de kabelbaan en stond letterlijk te springen om losgelaten te worden op de bergpaadjes en alpenweides. Maar na wat rondvraag over het startpunt van de route bleken we een compleet andere kabelbaan genomen te hebben dan gepland. De leiding besloot binnen 10 minuten een nieuwe route die door de lokaliteiten werd aangeraden als 'makkelijk' uit te stippelen, berghut B te reserveren en berghut A af te bellen.

Deel 1 van de hike beloofde slechts 3,5 uur zou duren (en daarna zouden we wel weer verder kijken of er nog fanatieke boys of girls zouden zijn voor een extra ommetje) was easypeasy! We doorkruisten een lieflijke alpenweide met milka koeien en na een drankje in de schaduw begon dé KLIM. De groep viel al snel uiteen in de vlotte jongens met de snelle plangas, een iets minder vlot maar stug doorbikkeland peleton en een grote bezempatrouille. Stap voor stap klommen we richting de Vogel, een bergje van 1923m hoog. Een heerlijk maar intens zonnetje brandde in onze rug. Daarom stopten we vaak voor een slokje om gelijk maar even uithijgend met een natte zweetrug van het waaaaaanzinnige uitzicht te genieten. Jeetje wat was het hier mooi! Bovenaan bleek niet bovenaan, want toen moesten we nog langs enkele kettingen ons omhoog trekken om rond de top omhoog te krullen en kwamen we uiteindelijk allemaal op het Vogeltje aan. Het uitzicht was prachtig, heerlijk om uit te blazen in het fijne gras met prachtig uitzicht op de Triglav (hoogste berg) en naar de andere kant bijna zicht tot aan de Adriatische Zee. We voelden ons even helemaal baas.

We hadden het grootste deel van de hike achter de rug, nu was het alleen nog maar dalen naar de berghut Koca na planini Razor op 1315m hoogte. Een enkele explorer vond de waanzinnig mooie bergkamp waarover we balanceerde een beetje te gek, maar toen moest het gekkenwerk nog beginnen. Dit zijn geen paden man, dit was gewoon één grote steenhelling waarop je je pad maar moest vinden. Al glibberend en glijdend kwamen we uiteindelijk aan in een bos met meer vaste grond onder de voeten. En snel daarna was daar de berghut met een super lieve gastvrouw, echte bedden, een warm avondmaal en een biertje voor de leiding. We waren lekker op tijd (16u) al op bestemming, maar niemand had nog maar enige zin om een kilometertje extra te hiken. Iedereen genoot van het comfort van de accommodatie en de avondzon. Een collectieve inspanning zoals deze hike bleek weer eens te meer het ultieme kampgevoel op te leveren met (kaart)spelletjes in een warm eetlokaaltje, chips en cola en natuurlijk wifi.

Ons acht-vormige wandelingetje in de Julische Alpen..

vrijdag 20 juli: hiken tot je neervalt deel 2

Geschreven door: Jos

KKK van de dag: niemand, want die lag in de kliko in Radovljica (wie zou dat nou weer hebben gedaan..)

Floris toonde zich deze ochtend van zijn meest energieke kant en organiseerde alsof het 1944 was de fourageverdeling met uitgetelde boterhammetjes. We zeiden de lieve mevrouw van de berghut gedag en gingen weer ons pad vinden. Dit keer niet via die leipe puinhelling omhoog. Daar hadden we geen zin in, maar we liepen deze dag via de top van de Globoko (1828m), volgens de lokaliteiten veeel makkelijker.

Nou moeten ze in Slovenië echt ophouden met bergpaden als makkelijk bestempelen. Wat is in hemelsnaam middelmatig of zwaar??? We wisten dat we op pad waren met vlotte boys, stoere boys die op hun gemak wilden doen en ladies die uitgebreid van het uitzicht wilden genieten. De groep splitsten zich op en na een stief 1,5uur klimmen (waarbij we Isaac nog even kwijt waren omdat hij een detour in een bunker deed) kwamen we aan op de Globokorug. Erik, Jan en Daan hadden teveel energie, dus die gingen topje hoppen. Zie de foto's hiernaast. De rest moest nog aankomen op de top of ging weer op pad. We liepen deze dag onder een dik wolkendek. Lekker koel tijdens deze dikke inspanning maar ook spannend omdat het rond 14:00 kon gaan onweren. We daalden af en kwamen langs een ruïne, ijsveld, heel veel geitenpaadjes, poepende explos en we gingen weer omhoog. Want ja: makkelijk was het natuurlijk niet. De chef ging nog even stuk en tussendoor moesten we ook nog eens aan een ketting hangen en op een paar rotsen opklauteren. En toen was daar de stoeltjeslift. John kon zijn angst niks meer schelen en sprong bijna door het dulle de lift in want het terras met cappucino lonkte! Rond 14:00 uur waren we mooi weer bovenaan de hoge kabelbaan van Koca Merjasec na Voglu.

Niet iedereen was er zo snel. De dames met motivators Armando en Floris namen de tijd. Ze genoten van het uitzicht en van het idee dat er onweer zou komen. Floris was zo lief om dit meermaals te benadrukken. Armando gebruikte de gelegenheid om nog even van een randje af te glijden, bijna een 'afgrond' in. Hangend aan een rand kwamen Bo en Mette niet meer bij van het lachen en Floris gaf Jamal als tip: dat moet je ook niet doen. Stoer en stug bikkelden de rode lantaarn patrouille door om aan het einde nog even de meest fanatieke helling van de dag te nemen. Gelukkig kwamen zij ook ruim voor het onweer -dat nooit zou komen- aan bij de grote steile lift. We gingen met z'n allen weer met de lift naar beneden, naar onze bussen met schone kleren!

Na een korte stop bij de supermarkt in Bohinj vertrokken we naar het Internationale Scoutingterrein Zellhof aan de Mattsee bij Salzburg. Waarom je bus achteruit steken als je ook over het gras kan racen? Chef?!?! We reden langs Bled waar het meer een bizarre blauwe kleur had en we toch nog even het wereldberoemde eilandje met kerk hebben gezien want we stonden daar in de file. Na een rit met veel regen kwamen we in de avondzon aan op onze bestemming in Oostenrijk. We moesten even wennen aan de kampfregels maar genoten van de warme douches waar we in los gingen. De poging vriendjes te maken met onze DJ Paul mix en een internationale voetbalmatch strandde al snel doordat we bekaf waren.

We hadden het overleefd: twee verrassende hikedagen in de Julische Alpen en een weekje Slovenië. Het kamp zat er al bijna op..

zaterdag 21 juli: weer dat t*kke end terug!

Geschreven door: Jos

KKK van de dag: niemand, want die lag nog steeds in de kliko...

Na ons democratisch gekozen tijdstip van opstaan en afbreken (7uur!?!) moesten we natuurlijk eerst nog even ontbijten. We keken elkaar nog eens diep in de slaperige ogen, want dit was echt de laatste kampdag. We vertrokken lekker op tijd van Padvinderterrein Zellhof via een onmogelijke maar best leuke reeks aan N-wegen terug naar Nederland. Het kamp zat er bijna op. We moesten alleen nog even een kleine 1000km weghakken met onze Pussy-magnet en Bang Bus.

We deden maar veel dutjes: jeetje explorers blijken echt slaapkonijnen te zijn. Volgens Floris pakte Jos alleen maar boetes, maar we hebben nog steeds niks binnen dus dat was allemaal onzin. We paken tussendoor nog wel even een bammetje of wat er op leek en happaa! Weer de bus in. Deze reisdag verliep voor ons, richting het Noorden super voorspoedig. Voor de vakantieluitjes die naar het Zuiden gingen een stuk minder. We zijn echt honderden kilometers file voorbij gereden. Mooi dat we daar niet in stonden of hadden gestaan op de heenweg!

En toen kwamen we na toch best wel de saaiste dag van de week maar vol mooie herinneringen en verhalen gewoon weer veilig en netjes op tijd vlak voor het avondeten aan op de Hoge Limiet. Snel onze bende opruimen dat gelukkig heel snel kon want explorers nemen geen treinwagon en zooi mee, en sluiten! Na ons goed pad en wel thuis werd de leiding verrast door mooie bedankjes en kreeg de directeur nog een mooie fotocollage van de groep als afscheid voor alle jaren exploitjes entertainen.

De mazzel!

Zomerkamp Slovenië 2018 was ook het afscheid van de enige echte Chef en Directeur. Deze leiding ging na jaren trouwe dienst stoppen met de explorers. Daarom bij deze ons persoonlijke 'saluut af!'

Beste Explo's,

We hebben Poolse bergen bedwongen, helse Duitse fietstochten gemaakt, aan het strand gelegen in Mallorca, met ijspegels aan onze neus gekampeerd in de sneeuw, gekanood over landgrenzen, gelachen met de Kamp Klojo Knuffel, tot in de late uurtjes gegamed, oorlog gevoerd tijdens een spelletjes opkomst, gegild in een achtbaan die bijna uit elkaar viel, keihard gechillt en zo nog veel meer avonturen beleefd. Maar aan alles komt een eind. Zo ook aan mijn tijd als Explo begeleiding. Ik wil iedereen onwijs bedanken voor de vele toffe momenten en de mooie herinneringen. Ik hoop iedereen nog vele jaren te zien en samen nog veel meer avonturen te beleven op de KKG. Maak er wat moois van, en denk eraan, doe maar gek, dan is het het gezelligst! Ik zeg, de mazzel en tot ziens!

De Chef

Ik wil iedereen bedanken voor dit mooie laatste kamp. Het was als vanouds: lol, mooie natuur en plekken, uitdagende activiteiten en gelukkig veel onzin. Ik ben de afgelopen jaren met de explorers in België, Zwitserland, Ierland, Tsjechië, Friesland, Denemarken, bis Tsjechië, Spanje, Duitsland, Polen, Luxemburg en Slovenië geweest. Op de Ourthe was de Chef zelf nog explorer en speelden we het discutabele spel van Ali Baba en de 40 rovers. In Adelboden hebben we een berg afgegraven (advies: nooit klussen voor korting tijdens zomerkamp!). Met het vliegtuig naar Dublin en de Wicklow Mountains was al een hele ervaring, een paar jaar later gewoon even naar Mallorca vliegen voor een Mediterraans kamp was echt te gek! De roadtrips naar het Boheemse Paradijs met bergwandeling in het Reuzengebergte en Boheemse Woud met tweedaagse rafttour over de Moldau zal ik ook nooit vergeten. Alleen al omdat ik meermaals met de explos over de Karelsbrug in Praag heb gewandeld. In de avondzon! Het fikkie steken in Sneek vergeten we maar even, net als dat we 150% over kampbudget gingen in Kopenhagen. De explorers zijn daar maar wel mooi in de zweefmolen van Tivoli geweest. In het Tatra gebergte heb ik de meest gruwelijke bergtocht ooit met de explorers gelopen. De ontlading bij het binnenstappen van de Poolse berghut zal ik echt nooit meer zal vergeten. De gezelligheid rond het kampvuur in Monschau is ook een super goede herinnering: DJ Paul for life! In Wiltz heb ik ook echt ontzettend veel gelachen: slap ouwehoeren 2.0 op een soort van jongerencamping. En dit jaar vond ik een middag en avond Rovinj met tropische temperaturen, een duik in de Adriatische Zee, WK-finale, waanzinnige omgeving, terras met ondergaande zon en hamburgers bakken op het strand een absoluut hoogtepunt. Elk zomerkamp heb ik met jullie, explorers, altijd zo gruwelijk veel lol gehad. Ik heb me te vaak helemaal suf gelachen. Voor mij is Scouting altijd als buiten spelen geweest: veilig maar verder een beetje kind blijven en vooral niet alles en iedereen serieus nemen: je kan nog altijd heel je leven serieus zijn. Het is fijn een plek te hebben met een beetje zelfde soort mensen waar dat niet altijd moet. Ik wens jullie allemaal hopelijk nog een lang scouting leven en dat jullie je pad vinden. Stelletje gekke padvindes! Laat je niet gek maken door Jamal en Taba, probeer ook niet té gek te doen nu ik weg ben. De gekste stopt er mee. Ciao!

De Directeur

©GOAT